

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Henrici Canisi[i] Noviomagi, Belgæ, Jn Academia
Ingolstadiensi SS. Canonum Profess. Ordinarii & Primarii,
Opera Quæ De Ivre Canonico Reliqvit**

Canisius, Heinrich

Coloniae Agrippinae, 1662

Rehvla[!] XLIII. Qui tacet consentire videtur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62169](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62169)

stam. & s. liberis Inst. De pupil. substit. Et matrimonio si non substitit, nec dos, nec donatio propter nuptias intelliguntur, cap. 5, Ext. De donat. inter vir & uxorem, l. 4, C. De incest. & mut. nupt. l. 3, D. De iure dot. Aliaque ad illustrandam hanc Reg. adferri possunt, quæ consulto brevitate caula omittimus.

Quæ tamen ita exaudienda sunt; nisi & ipsum accessorium certa quadam ratione principale sit, ut in specie cap. Debitorum 6, Ext. De iurejur. ubi iuramentum de solvendis usuris impleri iubetur, etiam si ipsa obligatio usuratum, cui accedit, non substitit. Quia id evenit, quod ex iuramento propria obligatio nascatur inter Deum & jurantem, sicut indicat cap. Debitorum in verb. domino reddere iuramentum, can. Si peccatum 21, qu. 1. Matth. 5, paulo post med. Idem accidit in alienatione dotis, & renuntiatione paternæ hæreditatis; quæ etsi ipso iure nullæ sint, sustinentur tamen propter accessionem iuramenti, cap. Cum contingat 28, De iurejur. cap. 2, De pact. lib. 6, quia, ut dixi, ex iuramento propria obligatio nascitur. Hinc generaliter à SS. Canonibus servari iubetur iuramentum, quod non vergit in dispendium salutis æternæ, nec redundat in alterius detrimentum, d. cap. Cum contingat in fine & in d. cap. 2, adde cap. 2, De iurejur. in 6, In stipulatione facta alteri idem videmus; quæ licet per se non valeat, ubi tamen stipulatio pœnæ illi adiicitur, statim prior stipulationi motu pœnæ adjectæ: siquidem pœnalis hæc stipulatio quamvis accessoria videatur, verè

tamen principalis est, cui altera, quæ ipso iure non valet, per modum conditionis inest, §, alteri Inst. De inutil. stipul.

Illud Doctorem ingenia fatigat, cur contractibus à minoribus xxv. annis sine tutoris vel curatoris auctoritate celebratis, fideiussor, l. Si pupillus 127, D. De verb. oblig. junct. l. Quod pupillus 41, D. De condic. indeb. & pignus accedere possunt, l. Esit in 9, C. De prad. & alia reb. min. Rationem verò ego hanc video, quod minores ex suo contractu naturaliter saltem obligentur, l. 1, D. De novat. naturali obligationi fideiussor rectè accedit, l. Insti in princ. De fideiussor. quemadmodum & pignus, l. Res hypotheca 5, l. Quasitum 14, D. De pignor. Neque refragatur textus in d. l. Quod pupillus 41, D. De condic. indeb. ubi dicitur, pupillum promittentem sine tutoris auctoritate ne naturâ quidem debere: quia hoc verum est, quoad pupilli personam, quam lex obligationi naturali eximit; si ve, ut rectius dicam, effectum naturalis obligationis quoad pupillum impedit, non verò quoad intercessorem pupilli, cujus respectu naturalis obligatio ex contractu pupilli effectum suum retinet, cum lex tantum liberare velit pupillum, non intercessorem ejus. Sic omnis difficultas, quæ contra hanc Reg. ex l. Si pupillus D. De verb. oblig. junct. d. l. Quod pupillus & l. Esit in 9, C. De prad. & al. reb. minor. concitatur, facile submovetur, Adde quæ suprâ retulimus, ad c. Cum quid prohibetur eod.

REHVL A XLII.

Qui tacet consentire videtur.

Hæc Regula si necdè inspiciatur, defendi non potest: igitur ad certas species coartanda est. Etenim multis casibus accidit, ut sciens & tacens non censetur consentire; qui alibi recensentur, in l. Sicut 8, §, non videtur D. Quib. mod. pig. vel hypoth. sol. in l. Filius familias 8, §, murus D. De procur. in l. 4, D. De servit. urb. in l. penult. D. De furt. adde & can. 77, de consec. dist. 4, Quorum ea ratio est, quod nemo in dubio præsumatur taciturnitate sua se obligare velle, vel aliter sibi obesse, arg. l. Cum de indebito 25, D. De probat. & l. fin. C. Unde vi. Itaque ut huic Reg. locus sit, necesse est in

tacente & coniecturam aliquam concurrere, quæ consensus suadeat; veluti est inter coniugatos, ut in l. Filius familias 10, D. Ad S. C. Maced. in l. 2, D. Ad municip. in l. 1, C. De decurion. in cap. unico §, porri De respons. impub. lib. 6. Item cum de tacente utilitate agitur, ut in l. Si remunerandi 6, §, si passus D. Mandat. vel de favore rei, qui absens constituit procuratorem, datis ad eum literis. Nam hic sciens prudensque literas recipiens, neque protestans, censetur tacite in se suscipere defensionem rei absentis, juxta cap. 1, De procur. in Clement. Quibus casibus tacens pro consentiente habetur.

REGU;